

[Olufson.]

lige Vilkaar, skal vi fra vor Side altid være villige til at drage disse Forslag ind i den offentlige Debat.

Jeg skal i øvrigt ikke forlænge denne Debat meget, men kun imødegaa nogle ganske enkelte Bemærkninger, der er fremkommet i Gaar fra det ærede Medlem Hr. Rahbek og det ærede Medlem Hr. Thorhauge. Begge gik meget skarpt mod Bestemmelsen i § 11, idet de mente, at nu var man kommet for langt ud. Det Etabløringslaan, som vi fra vor Side stiller Forslag om, for at den paagældende Ansøger kan komme i Gang, kan man fra den Side ikke gaa med til, man kan ikke indse, at det er nødvendigt.

Naar vi stiller dette Forslag, er det ud fra den Kendsgerning, at Arbejdsløsheden har udmarvet den Del af Befolkningen, der var i Stand til at komme i Besiddelse af disse Brug. De har ikke de nødvendige Midler dertil; de er vel i Stand til at drive Brugene, idet de er fuldt kvalificerede paa alle andre Omraader, men dette ene, Pengene, mangler de. Og paa dette Omraade mener vi derfor, at det er bedre, at Staten giver et Tilskud i Form af et Laan for at hjælpe dem ud af Arbejdsløsheden, da man ellers bare kommer til at give Penge ud paa en anden Maade.

Det ærede Medlem Hr. Rahbek kommer til at læse Loven om igen, for den Fremstilling, han gav i Gaar, var ikke helt korrekt. Det ærede Medlem mente nemlig, at medens de paagældende efter den nuværende Lov kun kan laane $\frac{9}{10}$ af Laanværdien, saa vilde de efter vort Lovforslag faa $\frac{11}{10}$. Det er ikke helt rigtigt. I det ene Tilfælde, under den nuværende Lov, faar de alt, hvad Jord og Bygninger koster, for saa vidt som man holder sig indenfor Maksimumsgrænsen i Loven af 29. Marts 1924. Ifølge den gamle Statshusmandslov laaner man alt, hvad Jord og Bygninger koster; man skal møde med de nødvendige Avlsredskaber og den nødvendige Besætning, men Jord og Bygninger er selve Brugeren uvedkommende, Jordens Pris og Bygningernes Opførelse laaner Staten ham fuldt ud Pengene til.

I vort Lovforslag gaar man et Skridt videre, idet man siger: Du faar Jord og Bygninger ligesom efter den gamle Lov, men paa Grund af de nuværende ekstraordinære Omstændigheder laaner vi dig desuden Penge til Besætning og Avlsredskaber. Det er hele Forskellen, og det kan ikke give $\frac{9}{10}$ paa den ene Side og $\frac{11}{10}$ paa den anden. Dersom det ærede Medlem regner med $\frac{9}{10}$ ifølge den nuværende Lov, bliver

det ikke mere end $\frac{10}{10}$, altsaa det hele, efter vort Lovforslag — anderledes kan det ikke blive.

Efter den gamle Lov gaar man ud og køber Jord til en Overpris, hvad man ganske vist fra anden Side bestrider, men det ærede Medlem Hr. Thorhauge var jo Medlem af et Udvalg her i Rigsdagen for et Par Aars Tid siden, hvor vi netop fik Oplysninger om, hvilken Pris der var givet for Jorden, og det viste sig, at den gennemsnitlige Pris for al Jord, der var solgt efter den gamle Husmandslov, laa 87 pCt. over Jordværdien — det var Statistisk Departement, der havde indhentet disse Oplysninger, saa de maa sikkert passe. Og denne Overpris maa man nu efter den gamle Husmandslov forrente, medens man efter vort Jordlovsforslag vil faa Jorden til en rimelig Pris, og derved vil de fremtidige Husmænd faktisk komme til at sidde bedre i det, selv om vi laaner dem den nødvendige Startkapital.

Til det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen skal jeg ganske kort sige, at vi selvfølgelig er villige til at tage det ærede Medlems Forslag under Overvejelse. Hvis der er Ting deri, som man kan føre sammen med de to af os forelagte Lovforslag, mener jeg, man bør gøre det. Men som det ærede Medlem Hr. Hækkerup udtalte, er der vist ikke meget, hvorom det gælder, og vi tror ikke, det vil faa megen Betydning. Kommunerne har ikke megen Jord, og der vil ikke være megen Interesse for disse kommunale Nævn ude omkring i Landet. Vi mener endvidere, at der er den Fare, at man vil udstykke Jordfondens Midler paa en Maade, som ikke er heldig, men vi er, som sagt, villige til at tage Lovforslagene under Overvejelse sammen med vore og prøve paa at faa det bedst mulige ud deraf. Men for øvrigt er jeg sikker paa, at min Kølighed ikke betyder saa meget for det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen; efter at det ærede Medlem har faaet en saa varm Omfavnelser af det ærede Medlem Hr. Holstein, som han fik i Gaar, er han sikkert nok tilfreds med sine Lovforslags Modtagelse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Med Udgangspunkt i de radikale Jordlovsforslag og med Tilslutning til den Grundbetragtning, som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen sluttede sin Tale med, at det gælder om at tilvejebringe ikke en Klasselovgivning, men en Folkelovgivning paa dette Omraade, rejste jeg